

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ Διασφάλιση περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια αγωγής σε χώρα της ΕΕ

Ιρλανδία

1 Ποια είναι τα διάφορα μέτρα;

Τα διαθέσιμα ασφαλιστικά μέτρα στα ιρλανδικά δικαστήρια είναι οι διάφοροι τύποι δικαστικών διαταγών (injunctions). Με τη δικαστική διαταγή το δικαστήριο διατάσσει ένα πρόσωπο να προβεί σε συγκεκριμένη πράξη ή να αποσχεί από συγκεκριμένη πράξη. Η παράβαση δικαστικής διαταγής συνιστά απειθεία προς το δικαστήριο και το πρόσωπο που παραβαίνει μια τέτοια διαταγή μπορεί να τιμωρηθεί με ποινή φυλάκισης. Η δικαστική διαταγή μπορεί:

- να είναι μόνιμη, ή
- να αφορά συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ή
- να εκδίδεται σε προσωρινή βάση εν αναμονή της εκδίκασης της αγωγής.

Εάν ο ενάγων εκτιμά ότι ο εναγόμενος μπορεί να αφαιρέσει ή να καταστρέψει κρίσιμα αντικείμενα ή έγγραφα, μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας, αίτηση έκδοσης διαταγής «Anton Piller», η οποία είναι ένα είδος δικαστικής εντολής που υποχρεώνει τον εναγόμενο να επιτρέψει στον ενάγοντα να εισέλθει στους χώρους του για να ελέγξει έγγραφα ή άλλα αντικείμενα και να αφαιρέσει οτιδήποτε ανήκει στον ενάγοντα. Εάν ο ενάγων ανησυχεί ότι ο εναγόμενος ενδέχεται να διαθέσει το σύνολο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων του και ενδέχεται να μην είναι σε θέση να ικανοποιήσει την απαίτηση του ενάγοντα, εφόσον αυτή ευδοκιμήσει τελικά στη δίκη, ο ενάγων μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο αίτηση έκδοσης «δικαστικής διαταγής Mareva», ή διαταγής δέσμευσης, η οποία απαγορεύει στον εναγόμενο να συναλλάσσεται με αντικείμενα τα περιουσιακά στοιχεία του κατά τη διάρκεια ισχύος της διαταγής. Γενικά, η δικαστική διαταγή Mareva απαγορεύει σε εναγόμενο ο οποίος δεν βρίσκεται σε συγκεκριμένη δικαιοδοσία, αλλά διαθέτει περιουσιακά στοιχεία σ' αυτήν, να τα αφαιρέσει ενόσω εκκρεμεί η δίκη.

Όταν η απαίτησή του αφορά χρηματικό ποσό, ο ενάγων μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να διατάξει τον εναγόμενο να προβεί σε προσωρινή πληρωμή του συνόλου ή μέρους του ποσού που αξιώνει με την αγωγή του. Εξ αντιδιαστολής, εναγόμενος ο οποίος ανησυχεί ότι, εάν η αγωγή του ενάγοντος δεν ευδοκιμήσει, ο ενάγων δεν θα μπορέσει να πληρώσει τα νομικά έξοδα του εναγομένου που αμύνθηκε επιτυχώς κατά της απαίτησης του ενάγοντος, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να διατάξει τον ενάγοντα να παράσχει εγγύηση για τα έξοδα της διαδικασίας καταβάλλοντας ένα χρηματικό ποσό στο δικαστήριο. Εάν εκδοθεί διαταγή «καταβολής εγγύησης για έξοδα» υπέρ του εναγομένου, ο ενάγων δεν θα μπορέσει να δώσει συνέχεια στην απαίτησή του εάν δεν καταβάλει στο δικαστήριο το χρηματικό ποσό που ορίζεται με τη δικαστική διαταγή.

Το High Court (Ανώτερο Δικαστήριο) έχει επίσης αρμοδιότητα έκδοσης προσωρινών διαταγών για την υποστήριξη διαδικασιών ενώπιον άλλων δικαστηρίων, εάν κάτι τέτοιο είναι σκόπιμο. Μπορεί να εκδώσει «παγκόσμια δικαστική διαταγή δέσμευσης», η οποία εφαρμόζεται στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε άλλες δικαιοδοσίες, όταν υπάρχει φόβος ή ανησυχία ότι ο εναγόμενος ενδέχεται να επιδιώξει να διαθέσει τα περιουσιακά στοιχεία του προκειμένου να αποφύγει την έκδοση δυσμενούς για αυτόν απόφασης.

2 Υπό ποιες προϋποθέσεις διατάσσονται αυτά τα μέτρα;

2.1 Η διαδικασία

Οι περισσότερες αιτήσεις έκδοσης δικαστικής διαταγής (injunction) μπορούν να υποβληθούν είτε στο Circuit Court (Κομητειακό Δικαστήριο) είτε στο High Court (Ανώτερο Δικαστήριο). Ωστόσο, ορισμένες μορφές ασφαλιστικών μέτρων μπορούν να εκδοθούν μόνο από το High Court, όπως οι διαταγές δέσμευσης, οι διαταγές Anton Piller και οι διαταγές που αφορούν διαδικασίες στην αλλοδαπή.

Το πρόσωπο που ζητεί την έκδοση προσωρινής διαταγής πρέπει να υποβάλει αίτηση, η οποία υποστηρίζεται από ένορκη βεβαίωση. Ο αιτών οφείλει να γνωστοποιήσει πλήρως όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, ιδίως εάν η αίτηση υποβάλλεται χωρίς ειδοποίηση προς τον αντίδικο. Στην ένορκη βεβαίωση πρέπει να περιλαμβάνεται επίσης σχέδιο διαταγής, με το ακριβές περιεχόμενο του αιτήματος που υποβάλλεται στο δικαστήριο. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα απαραίτητα δικαστικά έντυπα είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο της [Δικαστικής Υπηρεσίας](#).

Εάν ο αιτών εξασφαλίσει τη ζητηθείσα δικαστική διαταγή, οφείλει κατά κανόνα να υποβάλει «δέσμευση αποζημίωσης» για την περίπτωση που τελικά η αγωγή του δεν ευδοκιμήσει στο δικαστήριο, ώστε ο αντίδικος κατά του οποίου εκδίδεται η δικαστική διαταγή να μπορεί να ανακτήσει τα έξοδα που πραγματοποίησε λόγω της εκδοθείσας εις βάρος του διαταγής.

Οι αιτήσεις έκδοσης δικαστικής διαταγής μπορούν να υποβληθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας ή χωρίς ειδοποίηση προς τον αντίδικο, εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για κάτι τέτοιο. Οι αιτήσεις μπορούν επίσης να υποβληθούν πριν από την κίνηση της διαδικασίας, εάν η κατάσταση που αντιμετωπίζει ο ενάγων είναι επείγουσα. [Για προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα στο Commercial Court (Εμπορικό Δικαστήριο), βλ. Ord. 63A, r. 6(3) των [Κανόνων των Ανώτερων Δικαστηρίων 1986](#)].

2.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Τα δικαστήρια έχουν διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την έκδοση διαταγής προσωρινών ή ασφαλιστικών μέτρων και εκδίδουν τέτοια διαταγή όταν κάτι τέτοιο είναι δίκαιο και σκόπιμο [Ord. 50 r. 6(1) των [Κανόνων των Ανώτερων Δικαστηρίων 1986](#)]. Όταν εξετάζει τη σκοπιμότητα έκδοσης διαταγής προσωρινών μέτρων, το δικαστήριο οφείλει να καθορίζει:

- κατά πόσον υφίσταται εύλογο και θεμιτό ζήτημα το οποίο πρέπει να κριθεί
- κατά πόσον η επιδίκαση αποζημίωσης ή αποκατάστασης θα είναι επαρκής θεραπεία, εάν η αίτηση του αιτούντος για έκδοση δικαστικής διαταγής απορριφθεί και στη συνέχεια η αγωγή του ευδοκιμήσει στη δίκη
- την ισορροπία οφέλους και ζημίας για καθέναν από τους διαδίκους κατά τον σχετικό καθορισμό.

Η πρώτη προϋπόθεση σχετίζεται με το γεγονός ότι ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι υπάρχει εύλογο ζήτημα προς εκδίκαση. Αυτό είναι σχετικά εύκολο να επιτευχθεί από τον αιτούντα, αλλά τα τελευταία χρόνια η συγκεκριμένη προϋπόθεση πληροίται πιο δύσκολα όταν το προσωρινό μέτρο που ζητεί ο αιτών στο προδικαστικό στάδιο είναι η έκδοση δικαστικής διαταγής με την οποία ο αντίδικός του υποχρεώνεται σε προβεί σε συγκεκριμένη πράξη. Στην περίπτωση αυτή, οι αρχές έχουν πλέον καταστήσει σαφές ότι ο αιτών πρέπει να αποδείξει ότι διαθέτει βάσιμα επιχειρήματα χάρη στα οποία πιθανολογείται ότι η αγωγή του θα ευδοκιμήσει κατά την εκδίκασή της.

3 Αντικείμενο και φύση αυτών των μέτρων

3.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αυτών των μέτρων;

Η έκδοση δικαστικής διαταγής μπορεί να ζητηθεί για πλήθος λόγων, όπως για την παρεμπόδιση ενός διαδίκου να αναπτύξει ή να χρησιμοποιήσει έκταση γης κατά παράβαση όρων της πολεοδομίας ή συμφωνιών, για τη χορήγηση άδειας έρευνας σε ακίνητο και αφαίρεσης αντικειμένων από αυτό, για τον

εξαναγκασμό εργοδότη να συνεχίσει να πληρώνει τον εργαζόμενο ή για την παρεμπόδιση εργοδότη να προσλάβει νέους υπαλλήλους ενόσω εκκρεμεί η κρίση της διαφοράς. Εάν εκδοθεί διαταγή δέσμευσης ή διαταγή τύπου Mareva, το πρόσωπο κατά του οποίου εκδίδεται η διαταγή δεν μπορεί να συναλλάσσεται με αντικείμενο τα περιουσιακά στοιχεία του με οποιονδήποτε τρόπο κατά παράβαση της δικαστικής διαταγής. Για παράδειγμα, μπορεί να δικαιούται μόνο να προβαίνει σε αναλήψεις καθορισμένων ποσών μετρητών από τραπεζικό λογαριασμό και δεν μπορεί να μειώσει την αξία των περιουσιακών στοιχείων του κάτω από ένα ορισμένο ποσό έως την οριστική περάτωση της διαδικασίας.

3.2 Ποια τα αποτελέσματα αυτών των μέτρων;

Εάν ένα πρόσωπο παραβεί διαταγή ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί να θεωρηθεί ότι επέδειξε απείθεια στο δικαστήριο και μπορεί να τιμωρηθεί με ποινή φυλάκισης ή πρόστιμο ή με δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων. Η πρώτη σελίδα της διαταγής πρέπει να περιλαμβάνει την «ποινική διαταγή», με την οποία ο αποδέκτης ενημερώνεται για τις ενδεχόμενες συνέπειες της μη τήρησης των όρων της δικαστικής διαταγής. Ομοίως, εάν τρίτος βοηθήσει εν γνώσει του εναγόμενο να διαθέσει περιουσιακά στοιχεία τα οποία αποτελούν αντικείμενο διαταγής δέσμευσης, ο εν λόγω τρίτος μπορεί επίσης να κριθεί ένοχος απείθειας προς το δικαστήριο. Για τον λόγο αυτό, αντίγραφο τυχόν διαταγών δέσμευσης που εκδίδονται από το δικαστήριο επιδίδονται συνήθως σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, όπως διευθυντές τραπεζών, λογιστές και δικηγόρους τους οποίους προσλαμβάνει το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται η διαταγή ή οι οποίοι εργάζονται για αυτόν.

Κάθε σύμβαση η οποία συνάπτεται κατά παράβαση δικαστικής διαταγής είναι παράνομη και δεν μπορεί να εκτελεστεί από πρόσωπο το οποίο γνωρίζει την ύπαρξη της διαταγής. Ωστόσο, η κυριότητα ενδέχεται να μεταβιβαστεί ακόμη και μέσω παράνομης σύμβασης και, επομένως, σε περίπτωση εκτέλεσης τέτοιας σύμβασης δεν είναι γενικά εφικτό να ανακτηθεί το μεταβιβασθέν περιουσιακό στοιχείο και η μόνη θεραπεία για τον ενάγοντα στην περίπτωση αυτή θα είναι η επιδίκαση αποζημίωσης.

3.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Κανονικά, η δικαστική διαταγή (injunction) ισχύει έως την περάτωση της δίκης (διαταγή ασφαλιστικών μέτρων). Εάν εκδοθεί προσωρινή δικαστική διαταγή χωρίς να παρασχεθεί ειδοποίηση στον αντίδικο, αυτή διαρκεί συνήθως για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στη λήξη του οποίου θα απαιτηθεί η έκδοση άλλης δικαστικής διαταγής.

4 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά ενός τέτοιου μέτρου;

Ναι. Ο εναγόμενος ή οποιοδήποτε πρόσωπο θίγεται από την έκδοση προσωρινής δικαστικής διαταγής μπορεί οποτεδήποτε να υποβάλει στο δικαστήριο αίτηση τροποποίησης ή άρσης της δικαστικής διαταγής. Το πρόσωπο που επιθυμεί να προσβάλει τη δικαστική διαταγή οφείλει να ειδοποιήσει τον δικηγόρο του αντιδίκου του για την κατάθεση της αίτησής του. Το δικαστήριο μπορεί να άρει τη δικαστική διαταγή, εάν ο εναγόμενος μπορεί να αποδείξει ότι η δικαστική διαταγή δεν έπρεπε εξ αρχής να είχε εκδοθεί, εάν υπήρξε κάποια σημαντική αλλαγή των περιστάσεων μετά την έκδοση της διαταγής ή εάν η άρση της διαταγής είναι εύλογη και δίκαιη. Όπως προαναφέρεται, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει το πρόσωπο που ζητεί την έκδοση δικαστικής διαταγής να καταβάλει στο δικαστήριο «δέσμευση αποζημίωσης» ώστε, εάν τελικά η απαίτησή του δεν ευδοκιμήσει στο δικαστήριο, το πρόσωπο κατά του οποίου εκδίδεται η δικαστική διαταγή να διαθέτει κάποια προστασία όσον αφορά τα έξοδα που πραγματοποίησε λόγω της δικαστικής διαταγής.

Τελευταία επικαιροποίηση: 07/11/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.